

Η θέση του ΜέΡΑ25 για το Προσφυγικό-Μεταναστευτικό ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΛΛΑΔΑ – ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΑ ΣΥΝΟΡΑ

Κείμενο Διαβούλευσης

Οι Θέσεις του ΜέΡΑ25 για το Προσφυγικό-Μεταναστευτικό Ζήτημα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ: Πρόσφυγες και μετανάστες υπό την σκιά της τρόικας

1. Οι τρεις πτυχές του Προσφυγικού: Ανθρωπιστική, Γεωπολιτική, Ταξική
2. Το Μείζον Ερώτημα: Απειλείται η εγχώρια εργατική τάξη από την μαζική μετανάστευση;
3. Το ΜέΡΑ25 αντιμέτωπο με την επικράτηση του ακροδεξιού αφηγήματος
4. Τι απαντάμε στο ακροδεξιό ερώτημα: «Πόσους από τους ξένους που άφησε ο Ερντογάν να πλησιάσουν στα σύνορά μας θα αφήνατε να διαβούν;»
5. Η τριμερής εργαλειοποίηση προσφύγων και καθημαγμένων Ελλήνων
6. Η θέση του ΜέΡΑ25: Σύνορα, Διπλό Βέτο και άλλες δράσεις Οι απορριπτέες «λύσεις» και το πραγματικό δίλημμα
7. Συγκεκριμένα θεσμικά μέτρα

ΕΠΙΛΟΓΟΣ: Ο Διακομματικός Μνημονιακός Εθνικισμός απειλή για την πατρίδα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1^ο: *Η ιδιότητα του πρόσφυγα είναι δομικό στοιχείο της Χρεοδουλοπαροικίας*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2^ο: *Το αδιέξοδο του «ανθρωπιστικού» λόγου και η λύση*

ΠΡΟΛΟΓΟΣ: ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ & ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΣΚΙΑ ΤΗΣ ΤΡΟΪΚΑΣ

Κάποτε, το άκουσμα της λέξης «μετανάστες» έφερνε στο νου συμπατριώτες μας που ξενιτεύονταν για να ζήσουν όσους έμεναν πίσω. Όσο για το άκουσμα της λέξης «πρόσφυγας», ο νους μας πήγαινε αυτόματα στους ξεριζωμένους της Μικρασίας, του Πόντου, των κατεχόμενων της Κύπρου.

Οι λέξεις αυτές που κάποτε προκαλούσαν συγκίνηση, σήμερα, στη Μνημονιακή Ελλάδα, προκαλούν αίσθηση ανασφάλειας, αβεβαιότητας, ακόμα και αγωνίας. Ο βασικός λόγος δεν είναι οι ξεριζωμένοι που καταφτάνουν στην Ελλάδα από μέρη μακρινά. Είναι η συνειδητοποίηση του λαού μας ότι έχασε τον έλεγχο της χώρας του. Είναι ο πόνος την ώρα που βλέπει τα παιδιά του να φεύγουν.

Ένας λαός που μετατράπηκε σε χρεοδουλοπάροικο μέσα στην ίδια του τη χώρα, που νιώθει πρόσφυγας στο σπίτι του, είναι εύκολο να υποκύψει στο θυμό και στην απόγνωση.

Το 2015, η ολιγαρχία-χωρίς-σύνορα ένωσε το έδαφος να κλονίζεται κάτω από τα πόδια της. Όμως, η συνθηκολόγηση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και το πέρασμα εκατοντάδων χιλιάδων ξεριζωμένων ξένων από την Ελλάδα έδωσε στην ολιγαρχία εξαιρετική ευκαιρία να σπάσει το ταξικό μπλοκ του 62% που λίγο έλειψε να την ανατρέψει. Στο ίδιο πλαίσιο, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ συναίνεσε στη μετατροπή της Ελλάδας σε σύνορο-απαρτχάντ μιας Ευρώπης-Φρουρίου. Έτσι, το τροϊκανικό μοντέλο «διαχείρισης» των υποταγμένων Ελλήνων επεκτάθηκε στη «διαχείριση» των προσφύγων – δίνοντας μια νέα τροπή στην μισανθρωπική διαχείριση της κρίσης του ευρωπαϊκού καπιταλισμού.

Σε αυτές τις συνθήκες, εκείνοι που πτώχευσαν τους πολίτες, που κατέλυσαν την δημοκρατική κυριαρχία, που έδωσαν τη χώρα στο άρμα της τρόικας, που έδιωξαν τα Παιδιά της Κρίσης, εμποδώνουν το καθεστώς τους μέσω της πολύ-διάσπασης των θυμάτων τους.

- Πρώτο τους βήμα, να στρέψουν τον Έλληνα χρεοδουλοπάροικό τους εναντίον του Ξένου δουλοπάροικού τους
- Δεύτερο τους βήμα, η ταύτιση της βίας και του αυταρχισμού στα σύνορα, και της παράλληλης συνθηκολόγησης στην τρόικα και τις Βρυξέλλες, με την... προστασία του Ελληνισμού
- Τρίτο τους βήμα, η επέκταση της βίας και του αυταρχισμού από τα σύνορα στην ενδοχώρα, με στόχο την καταστολή οποιασδήποτε αντίστασης στην χρεοδουλοπαροικία που διαχειρίζονται εκ μέρους της τρόικας.

Τα «Κλειστά Σύνορα» ως ολοκλήρωση της χρεοδουλοπαροικίας

Έχοντας συνείδηση του ηθικού τους μειονεκτήματος ως εντολοδόχοι της τρόικας, το Μνημονιακό Τόξο επενδύει στην ξενοφοβία.

Ακολουθώντας κατά γράμμα την Εθνικιστική Διεθνή (π.χ. Τραμπ, Ορμπάν, Σαλβίνι), κατηγορούν όποιον αρνείται να ενστερνιστεί την ξενοφοβία ότι νοιάζεται περισσότερο για τους ξένους παρά για τους Έλληνες.

Εκμεταλλεούμενοι την εργαλειοποίηση εκ μέρους του Ερντογάν μιας μεγάλης ομάδας ξεριζωμένων ανθρώπων που προσπάθησαν να περάσουν τον Έβρο, η κυβέρνηση Μητσοτάκη έθεσε το ψευδεπίγραφο δίλημμα «σύνορα ερμητικά κλειστά» ή «σύνορα αφύλακτα». Και, χωρίς καθυστέρηση, τα κόμματα του λοιπού Μνημονιακού Τόξου το ενστερνίστηκαν.

Έτσι, εκείνοι που μετέτρεψαν την Ελλάδα σε απέραντη Φυλακή Χρέους, και τον ελληνικό λαό πρόσφυγα στο ίδιο του το σπίτι, χτίζουν σήμερα προφύλ πατριωτών πάνω το αντεθνικό και μισανθρωπικό δίλημμα «σύνορα ερμητικά κλειστά» ή «σύνορα αφύλακτα».

Πρόκειται για δίλημμα που βοηθά την τρόικα όχι μόνο να εγκλωβίζει τους Έλληνες εντός μιας Χρεοδουλοπαροικίας της στα νοτιοανατολικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και να την χρησιμοποιεί ως απέραντο στρατόπεδο συγκέντρωσης για εκατοντάδες χιλιάδες ξεριζωμένους που δεν θέλει να δει να διαβαίνουν τα σύνορα της «πραγματικής», γι' αυτούς, Ευρώπης.

Η Θέση του ΜέΡΑ25: Ούτε σύνορα ερμητικά κλειστά ούτε σύνορα αφύλακτα

- Τα ερμητικά κλειστά σύνορα της κυβέρνησης της ΝΔ:
 - Παραβιάζουν το διεθνές δίκαιο (στερώντας το δικαίωμα αίτησης ασύλου) στο οποίο η χώρα μας προσβλέπει διαχρονικά ως ασπίδα εναντίον της επιθετικότητας της Τουρκίας
 - Δεν αποτελεί λύση καθώς θα αυξήσει τις αφίξεις από τη θάλασσα στα νησιά μας, ωθώντας την κυβέρνηση σε παράνομες και ανήθικες «επαναπροωθήσεις» που αναγκάζουν έλληνες λιμενικούς να παραβιάζουν τη συνείδησή τους και το Δίκαιο της Θάλασσας
 - Ακυρώνουν την απαίτηση της Ελλάδας προς την υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Ένωση να ανοίξουν τα δικά τους σύνορα ώστε να απεγκλωβιστούν οι ξεριζωμένοι ξένοι.
- Τα αφύλακτα σύνορα, εφόσον τα σύνορα μεταξύ ευρωπαϊκών χωρών παραμένουν σκανδαλωδώς κλειστά, απλώς θα εγκλωβίζαν στην Ελλάδα τους έως τώρα εγκλωβισμένους στην Τουρκία ξένους.

Η Θέση του ΜέΡΑ25: Το Διπλό Βέτο που θα απεγκλωβίσει Έλληνες & Ξένους

Το ΜέΡΑ25 ιδρύθηκε στη βάση της κοινής μας συνειδητοποίησης ότι ο μόνος τρόπος να επανακτηθεί η λαϊκή κυριαρχία είναι το βέτο στα Eurogroup και στις Συνόδους Κορυφής.

Το βέτο όμως αυτό πρέπει να είναι διπλό: Ένα για να απεγκλωβιστούν οι έλληνες πολίτες από τις μνημονιακές πολιτικές στα Eurogroup, έτσι ώστε να πάψουν να είναι ξεριζωμένοι πρόσφυγες στη χώρα τους. Κι ένα δεύτερο βέτο στις Συνόδους Κορυφής ώστε να πάψει η χώρα μας να αντιμετωπίζεται ως ένα φτηνό στρατόπεδο συγκέντρωσης ξεριζωμένων ανθρώπων από άλλα μέρη.

Μόνο με αυτό το διπλό βέτο μπορεί να καταργηθεί η Χρεοδουλοπαροικία στην οποία σήμερα στοιβάζονται Έλληνες και Μη.

Πιο συγκεκριμένα, το ΜΕΡΑ25 δίνει προτεραιότητα:

(Α) Στη διαφύλαξη του δικαιώματος αίτησης ασύλου – δικαίωμα που καμία πολιτισμένη χώρα δεν μπορεί να αναστείλει (εκτός αν πρόκειται για απαγόρευση μετακινήσεων ακόμα και για Έλληνες πολίτες – π.χ. σε περίοδο πανδημίας)

(Β) Στην άσκηση βέτο εντός των οργάνων της ΕΕ έως ότου γίνει αποδεκτή η απαίτηση για αποδοχή προσφύγων και καταμερισμό τους σε κράτη-μέλη

(Γ) Στην κατάργηση όλων των στρατοπέδων («ανοικτών» και «κλειστών δομών»), που αποτελούν (i) παραβίαση των δικαιωμάτων τόσο των εγκλειστών σε αυτά όσο και των κατοίκων της περιοχής, και (ii) υγειονομικής απειλής για όλους. Αντ' αυτών, καταμερισμός όσων, και για όσο, παραμένουν, στην Ελλάδα σε όλη την επικράτεια και ένταξή τους στον κοινωνικό ιστό και στην εκπαιδευτική και παραγωγική διαδικασία.

Όραμά μας μια ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΛΛΑΔΑ με ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΑ ΣΥΝΟΡΑ.

- Μια Ελλάδα της οποίας οι πολίτες δεν είναι πλέον πρόσφυγες μέσα στην ίδια τους της χώρα, την ώρα που τα παιδιά τους μεταναστεύουν μαζικά
- Μια Ελλάδα που αρνείται να μετατραπεί σε τεράστιο στρατόπεδο συγκέντρωσης εκ μέρους μιας ΕΕ που παραβιάζει τις αρχές της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης
- Μια Ελλάδα που δεν παραβιάζει το διεθνές δίκαιο εκ μέρους της ΕΕ, δεδομένου μάλιστα ότι το διεθνές δίκαιο είναι η ισχυρότερη ασπίδα της πατρίδας μας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΜΕΡΑ25 (Μάρτιος 2018)

Θέλουμε την Ελλάδα, και την Ευρώπη, ΑΝΟΙΚΤΗ, «επειδή τα τείχη, τα συρματοπλέγματα και οι φράκτες στα σύνορα δεν ταιριάζουν σε περήφανους λαούς με αυτοπεποίθηση και αξιοπρέπεια»

Θέλουμε την Ελλάδα, και την Ευρώπη, ΕΙΡΗΝΙΚΗ, «να αποκλιμακώνει τις εντάσεις, προβάλλοντας τον κοινό πολιτισμό ως γεωπολιτικό εργαλείο επίλυσης διαφορών, και λειτουργώντας ως ανάχωμα απέναντι στις δυνάμεις αποσταθεροποίησης, στις τάσεις επεκτατισμού, σε κάθε είδος αλυτρωτισμού επί ευρωπαϊκού εδάφους, καθώς και στις σειρήνες των μιλιταριστικών λύσεων»

Σύντομο Ιστορικό ενός Επαναλαμβανόμενου Στρατηγικού Σφάλματος

Η υπογραφή των Συνθηκών του Δουβλίνου ήταν το εθνικό στρατηγικό σφάλμα που οδήγησε στον κίνδυνο μετατροπής της χώρας μας, αλλά και της Ιταλίας, σε αποθήκες ψυχών. Πιο πρόσφατα, το 2015, η συναίνεση των Αθηνών στην συμφωνία της Άγκελα Μέρκελ με τον Ρετζέπ Ερντογάν εμβάθυνε το αρχικό εθνικό στρατηγικό σφάλμα επιτρέποντας στην Ευρωπαϊκή Ένωση να αποποιηθεί των συλλογικών ευθυνών της και, ουσιαστικά, να μην λειτουργεί ως Ένωση. Η κρίση που δημιουργήθηκε στις αρχές του 2020 στα σύνορα του Έβρου λίγο πριν το ξέσπασμα της πανδημίας, ήταν μοναδική ευκαιρία να ανατρέψει η Ελλάδα εκείνα τα στρατηγικά λάθη. Με αφορμή τα νέα δεδομένα που δημιούργησε η Τουρκία, και την παραβίαση της συμφωνίας Μέρκελ-Ερντογάν, η ελληνική κυβέρνηση είχε την ευκαιρία να απαιτήσει Σύνοδο Κορυφής ζητώντας η συζήτηση για το Προσφυγικό να ξεκινήσει από μηδενική βάση. Αντ' αυτού η κυβέρνηση Μητσοτάκη επέλεξε την στρατηγική των «ερμητικά κλειστών συνόρων», που εντέλει έδωσε στην υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Ένωση το άλλοθι να συνεχίσει να αποποιείται τις ευθύνες της.

Η Διάκριση Προσφύγων-Μεταναστών στην σημερινή Ελλάδα

Στο τέλος του Β' Παγκόσμιου Πόλεμου, η μοίρα των προσφύγων (ιδίως Εβραίων) που επεστράφησαν στους Ναζί από τις ΗΠΑ, τη Βρετανία, την Αυστραλία και άλλες χώρες, βρίσκοντας τραγικό θάνατο, βάραινε τη συνείδηση των κυβερνήσεων. Με στόχο τη διεθνή νομοθέτηση του δικαιώματος τέτοιων προσφύγων, των οποίων η ζωή κινδυνεύει από καθεστώτα που θα τους εξόντωναν, να ζητούν και να λαμβάνουν άσυλο, καθιερώθηκε η διαφοροποίηση των προσφύγων (που κινδυνεύει άμεσα η ζωή τους) από τους μετανάστες (που οραματίζονται μια καλύτερη ζωή).

Από τότε πέρασαν εβδομήντα χρόνια. Οι πόλεμοι άλλαξαν χαρακτήρα. Δεν κηρύσσονται καν. Απλά, ξεσπούν. Όπως και το 1939 έτσι και σήμερα η «πολιτισμένη» Δύση, πρώτον, ευθύνεται για πολλές από αυτές τις συρράξεις και, δεύτερον, χρησιμοποιεί το διεθνές δίκαιο ώστε να διαχωρίζει, κατά το δοκούν, μεταξύ των εκλεκτών της «προσφύγων» (π.χ. θυμάτων του πολέμου στη Συρία) και των μη εκλεκτών της «μεταναστών» (π.χ. θυμάτων του πολέμου στο Αφγανιστάν).

Παράλληλα, η λαίλαπα των νεοφιλελεύθερων πολιτικών που εφαρμόστηκαν σε πολλές χώρες ιδίως της Αφρικής (π.χ. Γκάνα, Κένυα, Νιγηρία), αρχής γενομένης με τα λεγόμενα Προγράμματα Δομικής Προσαρμογής του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στα τέλη της δεκαετίας του 1970, έφεραν ολόκληρους πληθυσμούς σε επίπεδα απόλυτης φτώχειας που η ανθρωπότητα δεν είχε ξαναζήσει. Σήμερα, αυτές οι απάνθρωπες καταστάσεις εντείνονται ακόμα περισσότερο με την κλιματική αλλαγή. Όταν, λοιπόν, φτάνουν στις ακτές μας οικογένειες που πήραν το τεράστιο ρίσκο να πνιγούν τα παιδιά τους μόνο και μόνο για να τα διασώσουν, έχει σημασία αν προσπαθούσαν να τα γλυτώσουν από τις σφαίρες στρατιωτών ή από τον βασανιστικό θάνατο που φέρνει η πείνα; Έχει νόημα να κατατάξουμε τους μεν ως «πρόσφυγες» τους δε ως «μετανάστες»;

Το 2010, με την βοήθεια του ίδιου του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου που επέβαλε σε αφρικανικές χώρες τα Προγράμματα Δομικής Προσαρμογής, δηλαδή το προίμιο του δικού μας Μνημονίου, η Ελλάδα μετετράπη σε Χρεοδουλοπαροικία με αποτέλεσμα την σταδιακή της Ερημοποίηση καθώς εκατοντάδες χιλιάδες νέες και νέοι μας μετανάστευσαν. Γονείς, παππούδες και γιαγιάδες υποφέρουν, όπως υποφέρουν και πολλά από αυτά τα «Παιδιά της Κρίσης». Το αφήγημα ότι αυτοί δεν είναι πρόσφυγες αλλά μετανάστες νομιμοποιεί τις μισανθρωπικές πολιτικές που έδωξαν τα «Παιδιά της Κρίσης», θεωρώντας ότι έφυγαν από επιλογή.

Αυτό σημαίνει ένα πράγμα: **Ο λαός μας, θύμα της τρόικας και των Μνημονίων της, έχει ηθική υποχρέωση να απορρίψει το επιχείρημα ότι οι μετανάστες επιλέγουν τη μοίρα τους, αντίθετα με τους πρόσφυγες.** Για αυτό, αν και ο διαχωρισμός μεταναστών-προσφύγων είναι κατοχυρωμένος στο ισχύον διεθνές νομικό δίκαιο, το ΜΕΡΑ25 αρνείται να διαχωρίζει ξεριζωμένους ανθρώπους μεταξύ προσφύγων (που είναι εξ ορισμού καλοδεχούμενοι) και μεταναστών (που δεν είναι).

1. Οι Τρεις Πτυχές του Προσφυγικού: Γεωπολιτική, Ανθρωπιστική, Ταξική

Αν το Προσφυγικό αφορούσε απλά την μαζική μετανάστευση προς την χώρα μας θα ήταν σχετικά απλό το πρόβλημα – ανάλογο της περίπτωσης του 1991 όταν περίπου 800 χιλιάδες μετανάστες (κυρίως από την Αλβανία) εγκαταστάθηκαν στην Ελλάδα με, σε γενικές γραμμές, ευεργετικά αποτελέσματα.

Δυστυχώς, η περίπτωση που αντιμετωπίζουμε σήμερα διαφέρει καθώς οι πρόσφυγες,

- A. δεν θέλουν (στην πλειοψηφία τους) να μείνουν στην Ελλάδα, και
- B. εργαλειοποιούνται στο πλαίσιο ενός γεωπολιτικού παιχνιδιού από τρεις τουλάχιστον δυνάμεις: ΕΕ, Τουρκία και ελληνική κυβέρνηση

Στο μεταξύ, οι ελληνικές κυβερνήσεις του Μνημονιακού Τόξου συμμετέχουν σ' ένα άκρως επικίνδυνο παιχνίδι γεωπολιτικής αναδιάρθρωσης της ευρύτερης περιοχής. Κόντρα στα πραγματικά συμφέροντα της χώρας, πρώτα η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και σήμερα η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, επέλεξαν την άκρως ταξική πολιτική της «γεωπολιτικής αναβάθμισης». Στο όνομα του εθνικού συμφέροντος και της προστασίας από την τουρκική επιθετικότητα, επέλεξαν να προσδέσουν την Ελλάδα:

- στις ιμπεριαλιστικές πολιτικές «αναδόμησης» κρατών, ρευστοποίησης εθνών και ερήμωσης κοινωνιών (π.χ. Συρία, Ιράκ, Λιβύη),
- στη μάχη της μοιρασιάς των υδρογονανθράκων της Αν. Μεσογείου που μόνο τις πολυεθνικές πετρελαϊκές εταιρείες και τους μεγαλεμπόρους οπλικών συστημάτων μπορεί να ωφελήσει.

Σε αυτό το πλαίσιο, **το αφήγημα του Διακομματικού Μνημονιακού Εθνικισμού υποστηρίζει την «πατριωτική» ανάγκη να μπει ο ανθρωπισμός στο περιθώριο** (π.χ. με την παραβίαση του αναφαίρετου, από το Διεθνές Δίκαιο, δικαιώματος των προσφύγων να καταθέσουν αίτηση για άσυλο). Το ΜέΡΑ25, αντίθετα, αναδεικνύει το βαθιά ανήθικο και άτοπο αυτής της «τράμπας», δηλ. της θυσίας του ανθρωπισμού στο βωμό της υποτιθέμενης προστασίας των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων.

Για το ΜέΡΑ25, η προάσπιση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων και ο ανθρωπισμός απέναντι σε πρόσφυγες, νησιώτες και φτωχοποιημένους Έλληνες πάνε χέρι-χέρι. Και αυτό αποδεικνύεται από την επιβεβαίωση της θέσης του ΜέΡΑ25 ότι:

- Η λυκοφιλία Ελλάδας-Νετανιάχου-Τραμπ-Εκxon-Total όχι μόνο δεν ενίσχυσε αλλά μάλιστα υπονόμωσε την άμυνα της χώρας
- Σε μια περιοχή όπου θα είμαστε πάντα στρατιωτικά αδύναμοι, η προάσπιση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων δεν μπορεί παρά να βασίζεται στην επίκληση του Διεθνούς Δικαίου – το οποίο σήμερα καταστρατηγεί η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας π.χ. αναστέλλοντας παράνομα, και κατά το δοκούν, το δικαίωμα ξένων να αιτούνται άσυλο

- Χωρίς όμως κυριαρχικά δικαιώματα επί των συνόρων μας και τη βούληση να τα υπερασπιστούμε δεν θα έχουμε τα εργαλεία για να επιβάλουμε ανθρωπιστικές πολιτικές απέναντι τόσο στους Έλληνες όσο και στους πρόσφυγες.

Θυμίζουμε την θέση του ΜέΡΑ25 στο θέμα των ΑΟΖ: Θα ήταν ανόητο να απεμπολήσουμε το δικαίωμα κήρυξης ΑΟΖ επειδή είμαστε κάθετα ενάντιοι στις εξορύξεις. Θα προασπίσουμε μέχρι τέλους το κυριαρχικό μας δικαίωμα κήρυξης ΑΟΖ έτσι ώστε να μη γίνουν εξορύξεις από κανέναν, π.χ. την Τουρκία, στις ΑΟΖ που θα κατοχυρώσουμε μετά από συνεννόηση με γειτονικές χώρες (συμπεριλαμβανομένης και της Τουρκίας).

Το ίδιο ισχύει για την ανθρωπιστική αντιμετώπιση του Προσφυγικού: Χωρίς κυριαρχικά δικαιώματα επί των συνόρων μας, και χωρίς την βούληση να υπερασπιστούμε τα σύνορά μας έως το τέλος, απλά δεν θα έχουμε τα εργαλεία για να επιβάλουμε ανθρωπιστικές πολιτικές απέναντι τόσο στους Έλληνες μη προνομιούχους όσο και στους πρόσφυγες.

Συνολικά, το ΜέΡΑ25 θεωρεί ότι τα βαθύτερα αίτια της αναγκαστικής μετανάστευσης μεγάλων μαζών εστιάζονται σε βαθιές εσωτερικές, ταξικές, αντιφάσεις του παγκόσμιου καπιταλισμού που δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν ούτε με νομοθετήματα ούτε με ηθικοπλαστικά κηρύγματα υπέρ των «άλλων». Η μετανάστευση δεν αποτελεί ούτε «ανωμαλία» ούτε εξαίρεση στην ανθρώπινη ιστορία, που είναι ιστορία μετακινήσεων και διάδρασης λαών και ένταξής τους σε νέα κοινωνικά και πολιτισμικά σχήματα. Αντίθετα, είναι ο κανόνας.

Όμως, από τον 19^ο Αιώνα, το έθνος-κράτος, που αναδεικνύει η μετάβαση στον σύγχρονο καπιταλισμό, εγκαθιδρύεται σε εδάφη υπό διεκδίκηση από άλλα έθνη ή εθνότητες, *άρα επιδιώκει πάντα να ελέγχει μετακινήσεις πληθυσμών* στα εδάφη του ενώ δημιουργεί την έννοια του «λαού» ως συλλογικότητα «υπεράνω» ταξικών αντιθέσεων και συγκρούσεων.

Σήμερα, η μετατροπή του ελληνικού κράτους σε χρεοδουλοπαροικία, με τις ευλογίες της εγχώριας ολιγαρχίας (της τρόικας εσωτερικού), ενισχύεται από το αφήγημα πως το κλείσιμο των συνόρων και η εχθρότητα προς τον «ξένο» προασπίζουν τον «λαό». Πρόκειται για πλάνη η οποία, δυστυχώς, ενισχύεται και από μερίδα αριστερών σχολιαστών που βλέπουν, λανθασμένα, τον μετανάστη ως ανταγωνιστή της εγχώριας εργατικής τάξης και σύμμαχο της εργοδοσίας.

2. Το μείζον ερώτημα: Απειλούνται οι εγχώριοι εργαζόμενοι από την μαζική μετανάστευση;

Τα τελευταία χρόνια επανέρχεται στους κύκλους της Αριστεράς μια θέση που, αν και πλήρως αντίθετη με τις αρχές τόσο του Μαρξισμού-Λενινισμού όσο και του Κεϋνσιανισμού, προβάλλεται ως θέσφατο της προοδευτικής παράταξης: Η υπόθεση ότι η μαζική μετανάστευση γέρνει την πλάστιγγα της ταξικής πάλης υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου (ζημιώνοντας την εργατική τάξη).

Πράγματι, άνθρωποι-κλειδιά της Αριστεράς έχουν ενστερνιστεί αυτή την υπόθεση. Π.χ. ο Όσκαρ Λαφονταίν το 2005 είχε πει, υποστηρίζοντας τον περιορισμό της μετανάστευσης, πως: «Το κράτος έχει την υποχρέωση να προστατεύει άνδρες και γυναίκες από ξένους εργάτες που τους παίρνουν τις δουλειές για χαμηλότερους μισθούς». Κάτι αντίστοιχο είχε πει ο Ζαν-Λυκ Μελανσόν το 2017: «Δεν υποστηρίζω την ελευθερία μετακίνησης» εργαζόμενων οι οποίοι «κλέβουν το ψωμί» των Γάλλων εργαζόμενων. Πιο πρόσφατα, ο φίλος του ΜέΡΑ25 Μπέρνι Σάντερς, σε συνέντευξη του σε αμερικανικό τηλεοπτικό σταθμό, χαρακτήρισε την πολιτική ανοικτών συνόρων ως «πολιτική των άκρατων νεοφιλελεύθερων».

Από που προκύπτει αυτή η πεποίθηση ότι η μαζική μετανάστευση πλήττει το εγχώριο προλεταριάτο; Οι πιο διαβασμένοι υποστηρικτές της αναφέρονται σε επιστολή που έγραψε το 1870 ο Μάρξ σε δύο Γερμανούς πρόσφυγες στη Νέα Υόρκη καλώντας τους να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στο «Ιρλανδικό Ερώτημα» (Σημ. Ήταν η εποχή της μαζικής μετανάστευσης Ιρλανδών εργαζόμενων προς την Αγγλία.) «Η Ιρλανδία συνεχώς στέλνει το εργατικό της πλεόνασμα στην Αγγλία», έγραψε ο Μάρξ «κι έτσι ρίχνει τους μισθούς και μαζί τους την υλική και ηθική θέση της αγγλικής εργατικής τάξης. Πρόκειται για το μυστικό που αναπαράγει την ισχύ της καπιταλιστικής τάξης.»

Με αυτή την παραπομπή παραμάσχαλα, ο αριστεροί επικριτές της μαζικής μετανάστευσης αποφαίνονται ότι η μαζική μετανάστευση αποτελεί εργαλείο της αστικής τάξης εναντίον του προλεταριάτου. Όμως, αν διάβαζαν/ ανέφεραν και την επόμενη παράγραφο της επιστολής του Μάρξ θα φαινόταν καθαρά ότι ο Κάρολος δεν συμφωνεί μαζί τους: «Δεδομένης αυτής της κατάστασης», συνεχίζει ο Μάρξ «εάν η εργατική τάξη θέλει να συνεχίσει να αγωνίζεται με κάποιες πιθανότητες επιτυχίας, οι εθνικοί θεσμοί πρέπει να γίνουν διεθνείς.»

Με άλλα λόγια, αν και μεγάλη πρόκληση για το εγχώριο προλεταριάτο, η μαζική μετανάστευση δεν αντιμετωπίζεται με κλειστά σύνορα ή περιορισμούς στις μεταναστευτικές ροές αλλά με την διεθνοποίηση του αγώνα, των συνδικάτων, των πολιτικών φορέων της εργατικής τάξης.

Τριάντα-τρία χρόνια αργότερα, το 1913, ο Λένιν έγραφε:

«Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η απόλυτη φτώχεια αναγκάζει τους ανθρώπους να εγκαταλείψουν τη γη των προγόνων τους, ούτε ότι οι καπιταλιστές εκμεταλλεύονται με

τον πιο επαίσχυντο τρόπο τους μετανάστες εργαζόμενους. Όμως **μόνο οι αντιδραστικοί μπορούν να κλείνουν τα μάτια τους στην προοδευτική δυναμική αυτής της σύγχρονης μετανάστευσης των εθνών...** Ο καπιταλισμός μαζεύει τις μάζες των εργαζόμενων του κόσμου... γκρεμίζοντας εθνικούς φράκτες και προκαταλήψεις, ενώνοντας τους εργαζόμενους από όλες τις χώρες.»

Και για να μην αφήσει καμία αμφιβολία για την θέση του, δυο χρόνια μετά, το 1915, σε επιστολή του στο Σοσιαλιστικό Κόμμα της Αμερικής – που είχε φλερτάρει με την ιδέα του περιορισμού της μαζικής μετανάστευσης – ο Λένιν έγραφε: «Δεν πιστεύουμε ότι μπορεί κάποιος να είναι διεθνιστής και, παράλληλα, να υποστηρίζει τέτοιους περιορισμούς... Τέτοιοι σοσιαλιστές δεν είναι, στην πραγματικότητα, παρά σωβινιστές.»

Περνώντας σε καθαρά μακρο-οικονομική θεώρηση, το θέμα είναι ξεκάθαρο:

- Βραχυπρόθεσμα, πάντα η μαζική εισροή φτωχών και κατατρεγμένων ανθρώπων δημιουργούσε κοινωνικές τριβές, ανταγωνισμό για τους σπάνιους πόρους των δομών κοινωνικής πρόνοιας, αύξηση ενοικίων, πρόσκαιρη μείωση μισθών σε κάποιους κλάδους της αγοράς εργασίας.
- Όμως ποτέ στην ιστορία του καπιταλισμού δεν υπήρξε περίπτωση που, μεσο-μακροπρόθεσμα, η μαζική μετανάστευση να μείωσε την διαπραγματευτική θέση, την σχετική ισχύ, ή το βιοτικό επίπεδο της εγχώριας εργατικής τάξης.

Συμπερασματικά,

- Η μαζική μετανάστευση μετασχηματίζει μια οικονομία λειτουργώντας πολλαπλασιαστικά-επιταχυντικά με αποτέλεσμα τη δημιουργία περισσότερων θέσεων εργασίας από τον αριθμό των εισερχόμενων μεταναστών – και άρα αυξάνοντας τις θέσεις εργασίας των γηγενών.
- Το κοινωνικό κόστος και ο αθέμιτος ανταγωνισμός που αντιμετωπίζουν οι εγχώριοι ανειδίκευτοι εργάτες στα πρώτα χρόνια μετά την μαζική εισροή μεταναστών είναι φαινόμενα που πρέπει να αντιμετωπιστούν με ενίσχυση των συνδικάτων και των πολιτικών φορέων που απαιτούν αποτελεσματικό και εκτεταμένο κοινωνικό κράτος – όχι ορθώνοντας σιδηρόφρακτα τείχη.

ΕΝΑ ΝΟΗΤΙΚΟ ΠΕΙΡΑΜΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΠΙΚΡΙΤΕΣ ΤΗΣ ΜΑΖΙΚΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ

Αν αληθεύει ότι η μαζική εισροή εργατικής δύναμης αυξάνει την προσφορά εργασίας και, έτσι, μειώνει τη διαπραγματευτική ισχύ, και άρα τους μισθούς, του εγχώριου προλεταριάτου, τότε οι θιασώτες του περιορισμού των αφίξεων μεταναστών θα έπρεπε να χαιρόνται για το φευγιό των παιδιών μας – καθώς η μετανάστευση των Ελλήνων στο εξωτερικό πετυχαίνει το αντίθετο, δηλαδή την μείωση της προσφοράς εργασίας. Όπως όμως είδαμε στα Μνημονιακά χρόνια, η μείωση της προσφοράς εργασίας δεν αυξάνει τους μισθούς αλλά τους μειώνει. Έτσι ακριβώς, οι μεταναστευτικές εισροές αυξάνουν, αντί να μειώνουν, τους μισθούς.

3. Το ΜΕΡΑ25 αντιμέτωπο με την επικράτηση του ακροδεξιού αφηγήματος

Δεν πέρασε πολύς καιρός που η ηγεσία της κυβέρνησης Μητσοτάκη ένωθε αμήχανα όταν στελέχη της φλέρταραν με τις ακροδεξιές κραυγές που ζητούσαν αίμα προσφύγων στα σύνορα για να αποτραπούν οι «ορδές», η «ασύμμετρη απειλή» των «λαθροεισβολέων» που θα επέφεραν την αλλοίωση του ελληνικού έθνους (διότι ως γνωστόν «αυτοί» γεννάνε πολλά παιδιά).

Σήμερα, οι ακροδεξιές εκείνες κραυγές μετατράπηκαν στο επίσημο αφήγημα της κυβέρνησης της «φιλελεύθερης» Νέας Δημοκρατίας και, εν γένει, του Διακομματικού Μνημονιακού Εθνικισμού – τον οποίο δεν έχασαν δευτερόλεπτο να εκφράσουν με τη γνωστή τους βαναυσότητα τα συστημικά Μέσα Μαζικής Προπαγάνδας.

Όποιες δυνάμεις αντιστέκονται στο πρόταγμα «Ελλάς-Φρούριο», και στον χαρακτηρισμό εργαλειοποιημένων ή μη μεταναστών ως «οργανωμένο στρατό λαθροεισβολέων», αντιμετωπίζονται ως «μιάσματα». Για πρώτη φορά από το 1974 η Ακροδεξιά διεκδικεί με αξιώσεις τόσο την ιδεολογική όσο και την πολιτική ηγεμονία.

Βασικός παράγοντας της επιτυχίας του Ακροδεξιού αφηγήματος ήταν:

- i. Η νομιμοποίηση της Ελλάδας ως φυλακής της ΕΕ από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ με τις γνωστές συνέπειες τόσο για τους πρόσφυγες και όσο και για τους νησιώτες, που οδήγησε στην οικοδόμηση της Μόρια (Σημ. Αποδεικνύοντας ότι η μία συνθηκολόγηση φέρνει την άλλη)
- ii. Η εργαλειοποίηση του φόβου του ξένου (που πάντα φουντώνει υπό συνθήκες εγχώριας δυσπραγίας και αναξιοπρέπειας) που καλλιέργησε την επιθετική, (ενίοτε και εγκληματική) ξеноφοβία
- iii. Η αμηχανία αντι-ΣΥΡΙΖΑ αριστερών και εν γένει δυνάμεων απέναντι στο αμείλικτο ερώτημα: «Ζητάτε ανοικτά σύνορα όταν η χώρα κινδυνεύει να κατακλυστεί από εκατομμύρια μεταναστών;»

Μέσα σε αυτή την ατμόσφαιρα της ξеноφοβικής ακροδεξιάς ιδεολογικής κυριαρχίας, το ΜΕΡΑ25 καλείται να αρθρώσει συλλογικό λόγο με στόχο την ανατροπή του κυρίαρχου, πλέον, ακροδεξιού ιδεολογήματος.

4. Τι απαντάμε στο ακροδεξιό ερώτημα: «Πόσους από τους ξένους που άφησε ο Ερντογάν να πλησιάσουν στα σύνορά μας θα αφήνατε να διαβούν;»

Η απάντηση της κυβέρνησης Μητσοτάκη είναι: «Κανέναν!» Πρόκειται για απάντηση που, απλά, νομιμοποιεί την παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου. Το ίδιο θα ίσχυε για *κάθε* ποσοτική απάντηση, π.χ. : «Θα αφήναμε N να εισέλθουν ώστε να αιτηθούν άσυλο». Σε αυτή την περίπτωση είναι σαν να στερούσαμε από τον N+1 που στέκεται στην ουρά το αναφαίρετο δικαίωμα (σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο) να εισέλθει και να καταθέσει αίτηση ασύλου.

Πολλοί θα πουν, θυμίζοντάς μας τον Χέγκελ, ότι οι ποσοτικές αλλαγές οδηγούν σε ποιοτικές αλλαγές. Ότι αυτό που ισχύει για χίλιους προ των πυλών δεν μπορεί να ισχύει για δέκα εκατομμύρια προ των πυλών. Όμως ο Χέγκελ είναι... δίκικο μαχαίρι: Από τη μία ένας τεράστιος αριθμός ξεριζωμένων ανθρώπων στα σύνορά μας ισοδυναμεί με μια ποιοτικά νέα κατάσταση που χρήζει νέας αξιολόγησης. Από την άλλη, όμως, η λογική του Χέγκελ απορρίπτει την πιθανότητα να οριστεί συγκεκριμένος αριθμός N πάνω από τον οποίο λέμε «να κλείσουν τα σύνορα».

Εν κατακλείδι, το ΜέΡΑ25 δεν θα κρυφτεί, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ, πίσω από κανένα δάκτυλο. Κατανοούμε το πραγματικό δίλημμα είτε να ενσωματωθούμε στον Διακομματικό Μνημονιακό Εθνικισμό απαντώντας «σύνορα ερμητικά κλειστά» είτε να απαντήσουμε με τρόπο που δημιουργεί πραγματική ανασφάλεια ακόμα και σε προοδευτικούς ανθρώπους. *Το ξεπερνάμε απαντώντας ρεαλιστικά.* Όταν μας ρωτούν «πόσοι πρέπει να καταφτάσουν στα σύνορα πριν τα κλείσετε;», εμείς απαντάμε: «Έως τώρα δεν έχουν υπάρξει πληθυσμοί που ένα σοβαρό κράτος να μην μπορεί να διαχειριστεί ανθρώπινα.» Κι όταν μας θέσουν το προβλέψιμο δεύτερο ερώτημα «κι αν έρθουν δέκα εκατομμύρια;», τότε απαντάμε: «Για να συμβεί αυτό, θα έχει επέλθει μια τέτοια καταστροφή σε ολόκληρη την περιοχή, συμπεριλαμβανομένης και της Ευρώπης, που η σημερινή μας συζήτηση δεν είναι εφικτή με τα σημερινά δεδομένα.»

Τέλος, όταν επιμείνουν ρωτώντας μας «μα εδώ δεν μπορούμε να θρέψουμε τους δικούς μας, θα θρέψουμε ορδές ξένων;», τότε θα τους πούμε:

- Τους δικούς μας δεν μπορούμε να τους θρέψουμε λόγω του ΝΑΙ ΣΕ ΟΛΑ στην Τρόικα
- Ο μόνος κίνδυνος αφελληνισμού προέρχεται από το φευγιό των παιδιών μας λόγω των μνημονιακών πολιτικών που συνεχίζονται και κλιμακώνονται
- Οι περισσότεροι ξένοι που θα εγκατασταθούν εδώ θα μαγευτούν από την ελληνική γλώσσα και πολιτισμό, ενώ τα παιδιά τους θα γίνουν οι καλύτεροι πρέσβεις της χώρας μας
- Το ΜέΡΑ25 απορρίπτει, όπως και οι Μαρξ, Λένιν κι Κέινς, τη σαθρή θεωρία ότι οι μετανάστες κλέβουν τις δουλειές των Ελλήνων και υπονομεύουν την εργατική τάξη

- Σε μια περιοχή διαχρονικά επικίνδυνη, η καλύτερη άμυνα της χώρας είναι η προάσπιση του Διεθνούς Δικαίου που σήμερα η κυβέρνηση της ΝΔ παραβιάζει.

Για να ευοδωθεί το εγχείρημά μας απαιτείται ο απεγκλωβισμός των πολιτών από τον Διακομματικό Μνημονιακό Εθνικισμό, κάτι που προαπαιτεί (Α) την ανάδειξη της συνάφειας και της συνέργειας μεταξύ της εξυπηρέτησης του πατριωτικού και του ανθρωπιστικού/διεθνιστικού καθήκοντος, και (Β) προτάσεις ρεαλιστικής πολιτικής για το προσφυγικό που να εμπνέουν εμπιστοσύνη στους φοβισμένους πολίτες

5. Η τριμερής εργαλειοποίηση προσφύγων και καθημαγμένων Ελλήνων

Πότε εργαλειοποιείται ένας άνθρωπος;

Σύμφωνα με τον Καντ, εργαλειοποίηση σημαίνει το να χρησιμοποιείς τον «Άλλον» ως εργαλείο για την δική σου ωφέλεια/συμφέρον όπως, π.χ., ένα σφυρί ή ένα μηχάνημα που στερείται δικών του στόχων, συναισθημάτων και οραμάτων. Ο Γερμανός φιλόσοφος ορίζει την προσπάθεια εργαλειοποίησης του «Άλλου» ως βασική παραβίαση των κανόνων της ηθικής.

Η εργαλειοποίηση Ελλήνων και προσφύγων από την ΕΕ:

Είναι σαφές ότι, για μια δεκαετία, η ΕΕ έχει φυλακίσει τους Έλληνες σε καθεστώς χρεοδουλοπαροικίας εφόσον αρνείται πεισματικά την αναδιάρθρωση χρέους, έχοντας ουσιαστικά ανατρέψει την πρώτη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ως «μάθημα» στους υπόλοιπους ευρωπαίους ότι αν τολμήσουν να υπερψηφίσουν κυβέρνηση που αμφισβητεί την απολυταρχία των δανειστών, θα συντριβούν και αυτοί.

Όπως ο ίδιος ο Σόιμπλε είχε ομολογήσει, στους Έλληνες δεν δίνεται η αναδιάρθρωση χρέους γιατί διαφορετικά το Βερολίνο δεν θα μπορούσε να ελέγχει τον γαλλικό κρατικό προϋπολογισμό. *Συνεπώς, ένας λαός χρησιμοποιείται ως εργαλείο για την χειραγώγηση ενός άλλου λαού.* Είναι εξ ίσου σαφές ότι στρατόπεδα συγκέντρωσης όπως η Μόρια, όπως και τα ακόμα πιο απάνθρωπα που χρηματοδοτεί η ΕΕ στη Λιβύη, είναι *σχεδιασμένα* για να υποβάλλουν τους πρόσφυγες σε ανείπωτες κακουχίες ώστε να αποτραπούν φίλοι και συγγενείς από το να έρθουν στην ΕΕ. Άρα, *μια μεγάλη μάζα ξεριζωμένων ανθρώπων, και μαζί με αυτούς οι Έλληνες πολίτες (ιδίως οι νησιώτες), χρησιμοποιούνται ως εργαλείο για την επίτευξη των στόχων της ΕΕ.*

Η εργαλειοποίηση των προσφύγων από τον Ερντογάν:

Οι κυβερνήσεις της Τουρκίας, αδιάφορο αν ανήκουν στους κεμαλικούς ή τους φονταμενταλιστές, ανέκαθεν επιδίωκαν να τσακίζουν τις δημοκρατικές και φιλειρηνικές φωνές στην τουρκική κοινωνία και να εκτονώσουν τις εσωτερικές αντιθέσεις στο πλαίσιο του εθνικισμού. Έτσι η Τουρκία εξελίσσει και προβάλλει στο NATO και την Ε.Ε. ένα φάσμα αξιώσεων που οξύνονται όταν χειροτερεύουν οι οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες στη χώρα.

Στο πλαίσιο αυτό, το δικτατορικό καθεστώς Ερντογάν πασχίζει να σταθεροποιηθεί μέσα από εσωτερικά πογκρόμ μειονοτήτων (Κούρδων) και, κυρίως, τον περιφερειακό ιμπεριαλισμό: εισβολή σε Συρία και Ιράκ, προβολή ηγεμονισμού προς Γάζα και Λιβύη, ένταση στο Αιγαίο κλπ. Στο πλαίσιο του μεγάλου γεωπολιτικού παιχνιδιού που παίζει, με επιτυχία, με αντιπάλους/συμπαίκτες τους Μέρκελ, Τραμπ, Πούτιν, Ασάντ, τη λιβυκή κυβέρνηση κλπ., ο Ερντογάν χρησιμοποιεί τους πρόσφυγες, που ποθούν την απόδραση από την Τουρκία μετά από τον εκεί μακροχρόνιο εγκλωβισμό τους, ως εργαλεία άσκησης

πίεσης στην Ελλάδα και την ΕΕ. Συνεπώς, μια μεγάλη μάζα ξεριζωμένων χρησιμοποιείται ως εργαλείο για την επίτευξη των στόχων του τουρκικού καθεστώτος.

Η εργαλειοποίηση προσφύγων και Ελλήνων από την κυβέρνηση της ΝΔ:

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη εξ αρχής συγκροτήθηκε από μια ασταθή συμμαχία της παρασιτικής ψευτο-φιλελεύθερης ολιγαρχίας και της ξενοφοβικής και εθνικιστικής Ακροδεξιάς, όπως αυτή πολιτικά εκφράστηκε με τον «Μακεδονικό» της αγώνα. Η ένταση στο προσφυγικό, τακτική που επέλεξε ο Ερντογάν ως αντιπερισπασμό πχ. στη συμφωνία της ελληνικής κυβέρνησης με το Νετανιάχου για εξορύξεις και αγωγούς, ήταν μια ευκαιρία για τον κ. Μητσοτάκη να ενισχύσει τη συμμαχία του με την ακροδεξιά τόσο στη κυβέρνησή του αλλά και συνολικά στη ΝΔ προωθώντας το «τρομοκρατικό» αφήγημα περί ασύμμετρης απειλής από στρατό προσφύγων. Στρατηγικός στόχος της κυβέρνησης, όπως κλασικά συμβαίνει με τη χρήση του εθνικισμού και ρατσισμού από της (ακρο)δεξιές δυνάμεις, είναι η συσκότιση των πραγματικών ταξικών αντιθέσεων και η αποτροπή κοινωνικών συγκρούσεων με τον αποπροσανατολισμό των πολιτών που υποφέρουν από τις πολιτικές του 4^{ου}, και προσεχώς του 5^{ου}, Μνημονίου μέσα από έναν εθνικό «συναγερμό».

Επί της ουσίας, η κυβέρνηση της ΝΔ εργαλειοποιεί στρέφοντας τους μεν εναντίον των δε:

- (Α) τους ήδη εργαλειοποιημένους από τον Ερντογάν πρόσφυγες, και
- (Β) τους Έλληνες πολίτες, τους καθημαγμένους από τις μνημονιακές πολιτικές.

Σε αυτή της την προσπάθεια, που έως τώρα στέφεται με επιτυχία, η κυβέρνηση έχει την άμεση ή έμμεση στήριξη όλου του Μνημονιακού Τόξου, όπως το ΚΙΝΑΛ και ο ΣΥΡΙΖΑ ο οποίος, άσχετα με τις ευαισθησίες των μελών και οπαδών του, έχοντας προσυπογράψει Μνημόνια και τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας, σήμερα αδυνατεί να εναντιωθεί πειστικά στην κυβέρνηση Μητσοτάκη διότι αυτός της άνοιξε το δρόμο. (Οι επιδείξεις αλληλεγγύης του ΣΥΡΙΖΑ προς τους πρόσφυγες προκαλούν οικτισμό, δεδομένης της Μόριας.)

ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΜΕΡΑ25 ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ 2019 Το ΜΕΡΑ25 θα εργαστεί για να ανατρέψουμε τον διττό αυταρχισμό: τον αυταρχισμό της τρόικας και του ολιγαρχικού κατεστημένου και τον αυταρχισμό της ρατσιστικής Ακροδεξιάς που τρέφεται από τις πολιτικές του εν λόγω κατεστημένου.

6. Η θέση του ΜέΡΑ25: Σύνορα, Διπλό Βέτο, και άλλες δράσεις

Ούτε σύνορα ερμητικά κλειστά ούτε σύνορα αφύλακτα

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη, εκμεταλλευόμενη την εργαλειοποίηση εκ μέρους του Ερντογάν μιας μεγάλης ομάδας ξεριζωμένων ανθρώπων που προσπάθησαν να περάσουν τον Έβρο, έθεσε το ψευδεπίγραφο δίλημμα «σύνορα ερμητικά κλειστά» ή «σύνορα αφύλακτα» - δίλημμα το οποίο ενστερνίστηκαν αμέσως τα λοιπά κόμματα του Μνημονιακού Τόξου. Το δίλημμα αυτό, βέβαια, είναι ψευδεπίγραφο, αποπροσανατολιστικό και, εν τέλει, επικίνδυνο καθώς «αγιοποιεί» την έννοια των φρακτών-συνόρων τα οποία, όπως έχει αποδειχτεί στην πράξη, δεν μπορούν να ανακόψουν τις μεταναστευτικές-προσφυγικές ροές.

Έτσι, εκείνοι που μετέτρεψαν την Ελλάδα σε απέραντη «φυλακή χρέους» και τον ελληνικό λαό σε πρόσφυγα στο ίδιο του το σπίτι, χτίζουν σήμερα το πατριωτικό τους προφίλ στη βάση του πραγματικά αντεθνικού και μισανθρωπικού πιο πάνω διλήμματος. Αυτό ακριβώς βοηθά την Τρόικα, όχι μόνο να εγκλωβίζει τους Έλληνες εντός μιας Χρεοδουλοπαροικίας στα νοτιοανατολικά σύνορα της ΕΕ, αλλά και με τη συναίνεση της πρώην και νυν κυβέρνησης, να χρησιμοποιεί την Ελλάδα, «χώρα-παρία», ως απέραντο στρατόπεδο συγκέντρωσης για χιλιάδες πρόσφυγες/μετανάστες, που δεν θέλει να διαβαίνουν τα σύνορα της «πραγματικής», για αυτούς, Ευρώπης.

Τα ερμητικά κλειστά σύνορα της κυβέρνησης της ΝΔ όχι μόνον ανήθικα/απάνθρωπα αλλά και αναποτελεσματικά διότι:

- Παραβιάζουν το διεθνές δίκαιο, στο οποίο η χώρα μας προσβλέπει διαχρονικά ως ασπίδα εναντίον της επιθετικότητας της Τουρκίας, στερώντας τους πρόσφυγες από το δικαίωμα αίτησης ασύλου. Η αποστέρηση αυτού του δικαιώματος με την αναστολή των διαδικασιών και οι επαναπροωθήσεις στα χωρικά μας ύδατα παραβιάζουν κατάφορα το Α. 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και το Α. 4 του 4ου Πρωτοκόλλου της ίδιας σύμβασης όπως και το άρθρου 33&1 της Σύμβαση της Γενεύης (1951). Το Άρθρο 18 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ παρέχει στα άτομα που χρήζουν διεθνούς προστασίας πραγματική πρόσβαση στη Σύμβαση της Γενεύης. Σύμφωνα με τη διεθνή νομολογία η συστηματική και συντονισμένη αποτροπή τους από την πρόσβαση στην επικράτεια της ΕΕ συνιστά αποτροπή από τη πρόσβαση στη διεθνή προστασία, άρα την κατάφορη παραβίαση του δικαιού των προσφύγων.
- Δεν αποτελούν λύση καθώς θα αυξηθούν οι αφίξεις στα νησιά μας, ωθώντας την κυβέρνηση σε παράνομες «επαναπροωθήσεις» και αναγκάζοντας τους Έλληνες λιμενικούς να παραβιάζουν τη συνείδησή τους και το Δίκαιο της Θάλασσας
- Ακυρώνουν ανοήτως την απαίτηση της Ελλάδας προς τις υπόλοιπες χώρες της ΕΕ να ανοίξουν τα σκανδαλωδώς κλειστά δικά τους σύνορα ώστε να απεγκλωβιστούν οι ξεριζωμένοι και ταυτοχρόνως να αποσυμφορηθεί η ίδια η χώρα

- Οδηγούν στην κοινωνική περιχαράκωση της ελληνικής κοινωνίας και στον αποκλεισμό και στοχοποίηση του μετανάστη/πρόσφυγα που αντιπροσωπεύει τον Άλλο, το διαφορετικό, μια υποτιθέμενη απειλή, εκτρέφοντας έτσι την άνοδο του ρατσισμού και του φασισμού

Το Διπλό Βέτο που θα απεγκλωβίσει Έλληνες και Πρόσφυγες/Μετανάστες

Το ΜέΡΑ25 ιδρύθηκε στη βάση της κοινής μας συνειδητοποίησης ότι ο μόνος τρόπος να επανακτηθεί η λαϊκή κυριαρχία είναι το βέτο στα Eurogroup και στις Συνόδους Κορυφής. *Το βέτο όμως αυτό πρέπει να είναι διπλό:*

- Ένα βέτο για να απεγκλωβιστούν οι Έλληνες πολίτες από τις μνημονιακές πολιτικές έτσι ώστε να πάψουν να είναι απάτριδες στην ίδια τους τη χώρα
- Ένα δεύτερο βέτο για τις Συνόδους Κορυφής ώστε να πάψει η χώρα μας να αντιμετωπίζεται ως ένα φτηνό στρατόπεδο συγκέντρωσης ξεριζωμένων

Δύο βέτο που ακυρώνουν την ευπείθεια με την οποία κυβερνήσεις ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ αναλάμβαναν το ρόλο του χωροφύλακα.

Πιο συγκεκριμένα, το ΜέΡΑ25 δίνει προτεραιότητα:

(Α) Στη διαφύλαξη του δικαιώματος αίτησης ασύλου, δικαίωμα που καμία πολιτισμένη χώρα δεν μπορεί να αναστείλει (εκτός αν πρόκειται για απαγόρευση μετακινήσεων ακόμα και για Έλληνες πολίτες – π.χ. σε περίοδο πανδημίας)

(Β) Στην άσκηση βέτο εντός των οργάνων της ΕΕ έως ότου γίνει αποδεκτή η απαίτηση για αποδοχή προσφύγων και καταμερισμό τους σε όλα τα κράτη-μέλη

(Γ) Στην κατάργηση όλων των στρατοπέδων («ανοικτών» και «κλειστών» δομών), που αποτελούν:

- (i) παραβίαση των δικαιωμάτων τόσο των εγκλείστων όσο και των κατοίκων της περιοχής, και
- (ii) πιθανή εστία υγειονομικής απειλής για όλους. Προτείνεται ο καταμερισμός όσων προσφύγων/μεταναστών και για το διάστημα που παραμένουν, στην Ελλάδα σε όλη την επικράτεια και η ένταξή τους στον κοινωνικό ιστό και στην εκπαιδευτική και παραγωγική διαδικασία.

Όραμά μας είναι μια ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΛΛΑΔΑ ΜΕ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΑ ΣΥΝΟΡΑ

- Μια Ελλάδα της οποίας οι πολίτες δεν είναι πλέον πρόσφυγες μέσα στην ίδια τους τη χώρα,
- Μια Ελλάδα της οποίας τα παιδιά δεν θα μεταναστεύουν μαζικά αλλά θα ευτυχήσουν στη χώρα τους

- Μια Ελλάδα που αρνείται να μετατραπεί σε τεράστιο στρατόπεδο συγκέντρωσης από την ΕΕ, η οποία παραβιάζει σκανδαλωδώς τις υποτιθέμενες αρχές της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης
- Μια Ελλάδα που δεν θα της επιβάλλει η ΕΕ, και αυτή να το δέχεται, να παραβιάζει το Διεθνές Δίκαιο, που είναι η ισχυρότερη άμυνα της πατρίδας μας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΜΕΡΑ25 (Μάρτιος 2018)

Θέλουμε την Ελλάδα, και την Ευρώπη, ΑΝΟΙΚΤΗ, «επειδή τα τείχη, τα συρματοπλέγματα και οι φράκτες στα σύνορα δεν ταιριάζουν σε περήφανους λαούς με αυτοπεποίθηση και αξιοπρέπεια»

Θέλουμε την Ελλάδα, και την Ευρώπη, ΕΙΡΗΝΙΚΗ, «να αποκλιμακώνει τις εντάσεις, προβάλλοντας τον κοινό πολιτισμό ως γεωπολιτικό εργαλείο επίλυσης διαφορών, και λειτουργώντας ως ανάχωμα απέναντι στις δυνάμεις αποσταθεροποίησης, στις τάσεις επεκτατισμού, σε κάθε είδος αλυτρωτισμού επί ευρωπαϊκού εδάφους, καθώς και στις σειρήνες των милитарιστικών λύσεων»

Συγκεκριμένες δράσεις και πολιτικές αντιμετώπισης των νέων εισροών:

Δράσεις βραχυπρόθεσμες στον Έβρο

- Σύνορα ερμητικά κλειστά στους Γκρίζους Λύκους και στα παραστρατιωτικά αγήματα του Ερντογάν
- Καμία βία σε αμάχους, ακόμα και στους εργαλειοποιημένους από τον Ερντογάν αμάχους
- Δικαίωμα σε όλους (όσοι κι αν είναι αυτοί) να περάσουν τα σύνορα ώστε να καταθέσουν αίτηση ασύλου – και επιστράτευση όλου του κρατικού μηχανισμού και εθελοντών προς αυτό τον σκοπό (π.χ. καταγραφή και προσωρινή **στέγαση**)

Δράσεις βραχυπρόθεσμες στα νησιά του Αιγαίου και την ενδοχώρα

- Άμεση προώθηση των προσφύγων στην ενδοχώρα κόντρα στις ευρωπαϊκές πολιτικές που έχουν μετατρέψει τα νησιά του Αιγαίου σε στρατόπεδα συγκέντρωσης ψυχών
- Δημιουργία πολλών μικρών, ανθρώπινων υποδομών σε όλη την επικράτεια με την συμμετοχή των δήμων αλλά και τη δυνατότητα των τοπικών αρχών να προσκαλούν για συγκεκριμένο χρόνο (π.χ. μετά από συνέντευξη) οικογένειες μεταναστών που είναι διατεθειμένες να ενταχθούν παραγωγικά στον τόπο.

Δράσεις στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

- Άμεση καταγγελία της απαράδεκτης και παράνομης (σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο) Συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας
- Αναγγελία άσκησης βέτο στον Προϋπολογισμό της ΕΕ έως ότου η ΕΕ συμφωνήσει στην ισοκατανομή των αιτούντων άσυλο και στο άνοιγμα των συνόρων εντός της ΕΕ.

Δράσεις μεσο-μακροπρόθεσμες

- Παροχή μόνιμης άδειας εργασίας/παραμονής σε όποιον έχει κλείσει διετία στην χώρα ως εργαζόμενος, σε όποιον έχει κλείσει δεκαετία χωρίς να εργάζεται, σε όλα τα παιδιά που έχουν γεννηθεί στην χώρα από τις πιο πάνω ομάδες, και την εντός διετίας έναρξη της διαδικασίας παροχής υπηκοότητας για όσους έχουν μόνιμη άδειας εργασίας/παραμονής
- Δικαίωμα όσων έχουν λάβει μόνιμη άδεια εργασίας/παραμονής να φέρουν στη χώρα την οικογένειά τους εφόσον έχουν συμφωνήσει με συγκεκριμένο δήμο/κοινότητα (ιδίως στις ερημοποιημένες περιοχές της χώρας) την εκεί εγκατάστασή τους.
- *Συμβουλευτική Συνέλευση Αλλοδαπών Μόνιμων Κατοίκων* που θα εκλέγουν οι ίδιοι με σκοπό την δική τους, οργανωμένη έκφραση – με δημοκρατικές διαδικασίες για τις οποίες θα μεριμνά το ελληνικό κράτος. Κυβέρνηση, Αντιπολίτευση και λοιποί θεσμοί δεν θα δύνανται πλέον να αντιμετωπίζουν τους αλλοδαπούς μόνιμους κατοίκους ως μια άμορφη, άβουλη ανθρώπινη μάζα της οποίας οι απόψεις δεν καταγράφονται και δεν έχουν καμία δυνατότητα παρέμβασης στις αποφάσεις και πολιτικές που καθορίζουν τις ζωές τους.

7. Συγκεκριμένα θεσμικά μέτρα

- Όσοι είναι δυνατόν να χαρακτηριστούν πρόσφυγες επισήμως, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο, να αναγνωριστούν άμεσα και να αναβαθμιστεί παράλληλα, σε υπηρεσίες και πόρους, η Υπηρεσία Ασύλου και η Αρχή Προσφυγών.
- Στους μετανάστες που έχασαν τα δικαιώματά τους να ανανεωθεί η άδεια παραμονής και εργασίας. Οι μετανάστες που αποδεδειγμένα βρίσκονται στη χώρα μετά το 2005 να νομιμοποιηθούν.
- Χορήγηση εγγράφου παραμονής υπό ανοχή, με βεβαίωση αδυναμίας απέλασης και προσωρινής άδειας για εργασία για όσους δεν υπάγονται στις προηγούμενες κατηγορίες αλλοδαπών αλλά δεν μπορούν να απελαθούν για αντικειμενικούς λόγους (μη συνεργασία χώρας καταγωγής, μη έκδοση ταξιδιωτικών εγγράφων για την επιστροφή κλπ).
- Διαρκής διαδικασία τακτικής νομιμοποίησης των μεταναστών, ώστε να αρθεί το καθεστώς ομηρίας που γεννά κοινωνική περιθωριοποίηση και αλληπάλληλες παραβιάσεις δικαιωμάτων.

Πιο ειδικά, ο Τομέας Δικαιωμάτων του ΜΕΡΑ25 προτείνει:

1. Κατάργηση των ρατσιστικών διατάξεων που θεσπίζουν διακρίσεις και στερούν το δικαίωμα πρόσβασης στην υγεία, την παιδεία και την κοινωνική προστασία από μετανάστες χωρίς έγγραφα.
2. Αποζημίωση στα θύματα ρατσιστικών επιθέσεων κατ' αναλογία των διατάξεων για την αποζημίωση των θυμάτων βίας
3. Μέτρα για την πραγματική οικογενειακή επανένωση των μελών των οικογενειών των δικαιούχων διεθνούς προστασίας.
4. Αποσύνδεση της ανανέωσης της άδειας παραμονής των μεταναστών από την ύπαρξη ορισμένου αριθμού ενσήμων. Η ανανέωση να είναι εφικτή με μόνη την ύπαρξη ενεργού σύμβασης εργασίας ή με την εγγραφή του μετανάστη στους καταλόγους του ΟΑΕΔ. Σε κάθε περίπτωση, ο αριθμός ενσήμων που τυχόν μπορεί να απαιτείται δε θα πρέπει να υπερβαίνει εκείνον που απαιτείται για την έκδοση βιβλιαρίου υγείας.
5. Αποσύνδεση του δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης από την απόδειξη ορισμένου εισοδήματος.
6. Αποποινικοποίηση του αδικήματος της παράνομης εισόδου και διαμονής.
7. Μείωση του ύψους του παραβόλου και προσαρμογή του στο πραγματικό κόστος έκδοσης της άδειας διαμονής. (Η ίδια ρύθμιση να ισχύει και για τους επί μακρόν διαμένοντες.)
8. Να θεσμοθετηθεί ρητά στο μεταναστευτικό νόμο η απαγόρευση της απέλασης και της διοικητικής κράτησης των ευάλωτων ομάδων (άτομα με αναπηρία, ανήλικοι, ιδίως οι ασυνόδευτοι, έγκυες γυναίκες, άτομα ηλικίας άνω των 65 ετών, άτομα με σοβαρά προβλήματα υγείας κλπ.).
9. Κατάργηση της προϋπόθεσης γνώσης Ελληνικής γλώσσας για τη χορήγηση άδειας διαμονής του επί μακρόν διαμένοντος. Ενίσχυση του θεσμού των διαπολιτισμικών σχολείων.

10. Δραστική αύξηση του προσωπικού που ασχολείται με την χορήγηση ή ανανέωση αδειών διαμονής, ιδίως στις Περιφέρειες της χώρας.
11. Απαγόρευση των επαναπροωθήσεων σε σημεία εισόδου. Κατάργηση των πρακτικών αναχαίτισης των εισερχόμενων αλλοδαπών στα θαλάσσια σύνορα.
12. Κατάργηση των στρατοπέδων συγκέντρωσης μεταναστών, της κράτησης τους στα κρατητήρια των αστυνομικών τμημάτων κάτω από άθλιες συνθήκες, που προσβάλλουν κάθε έννοια ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Δημιουργία κέντρων υποδοχής/φιλοξενίας για αλλοδαπούς και άπορους/άστεγους ημεδαπούς.
13. Δικαίωμα εκλέγειν και εκλέγεσθαι σε αυτοδιοικητικές εκλογές σε όλους τους αλλοδαπούς που συμπληρώνουν πέντε χρόνια νόμιμης διαμονής.
14. Ενεργοποίηση και ουσιαστική λειτουργία συμβουλίων ένταξης μεταναστών στους δήμους, όπου δεν υφίστανται.
15. Λειτουργικό και αποτελεσματικό πλαίσιο εντοπισμού και προστασίας των θυμάτων trafficking.
16. Κατάργηση του γεωγραφικού περιορισμού στα νησιά του ανατολικού Αιγαίου.
17. Άμεση μετεγκατάσταση των αιτούντων διεθνή προστασία που βρίσκονται στα νησιά του ανατολικού Αιγαίου στην ενδοχώρα σε χώρους με αξιοπρεπείς συνθήκες διαμονής
18. Δημιουργία κρατικής υπηρεσίας πιστοποίησης θυμάτων βασανιστηρίων, σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα
19. Εξαίρεση των ευαλώτων αιτούντων διεθνή προστασία από τις ταχείες διαδικασίες ασύλου και απαγόρευση διοικητικής τους κράτησης.
20. Εφαρμογή εναλλακτικών της διοικητικής κράτησης μέτρων και απαγόρευση κράτησης των αιτούντων διεθνή προστασία εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις.
21. Δημιουργία ενιαίου συστήματος παιδικής προστασίας. Μέχρι τη δημιουργία του, εφαρμογή του θεσμού της επιτροπείας ανηλίκων, κατάργηση της λεγόμενης προστατευτικής φύλαξης των ανηλίκων και δημιουργία επαρκούς αριθμού δομών μη προσωρινής φιλοξενίας ανηλίκων και στελέχωσή τους με κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό για την φροντίδα των ανηλίκων.
22. Κατάργηση των διατάξεων που συρρικνώνουν τα δικαιώματα των αιτούντων διεθνή προστασία με το νόμο 4636/2019, παροχή δωρεάν νομικής βοήθειας σε όλους τους αιτούντες διεθνή προστασία και διασφάλιση του δικαιώματός τους σε πραγματική και αποτελεσματική προσφυγή
23. Δημιουργία και εφαρμογή εθνικού σχεδίου ένταξης προσφύγων στην ελληνική κοινωνία με εφαρμογή όλων των σχετικών προτύπων του διεθνούς δικαίου

ΕΠΙΛΟΓΟΣ: Ο Διακομματικός Μνημονιακός Εθνικισμός απειλή για την πατρίδα

Η Ξενοφοβική Ακροδεξιά δεν χρειάζεται να κερδίσει εκλογές καθώς έχει καταλύσει εκ των έσω την κυβέρνηση Μητσοτάκη και, παράλληλα, οι πολιτικές της έχουν γίνει αποδεκτές από τον Διακομματικό Μνημονιακό Εθνικισμό.

Το ΜέΡΑ25, ως αυθεντικά πατριωτικό, διεθνιστικό κόμμα, ξέρει να διακρίνει ότι, όπως στις δεκαετίες του '40, του '60, την περασμένη δεκαετία στην Χρεοδουλοπαροικία μας, έτσι και σήμερα, στην αρχή της δικής μας Δεκαετίας του Είκοσι, η υπεράσπιση της πατρίδας πάει χέρι-χέρι με τον ριζοσπαστικό, διεθνικό ανθρωπισμό.

Η Χρεοδουλοπαροικία στην οποία αλυσοδέθηκε η χώρα το 2010, παρά τη μεγαλειώδη νίκη του Όχι τον Ιούλιο 2015, που έγινε ΝΑΙ από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ με το 4^ο Μνημόνιό της, και παροξύνει η κυβέρνηση Μητσοτάκη απεργαζόμενη το 5^ο Μνημόνιο στην μετά την πανδημία εποχή, καταπατά μονίμως τα κυριαρχικά, αλλά και τα ανθρώπινα, δικαιώματα των ελλήνων πολιτών. Ένα κράτος που η τρόικα αποψίλωσε και εξευτέλισε ώστε να μην μπορεί να προστατεύσει τους Έλληνες και τις Ελληνίδες εξαντλεί τον αυταρχισμό του, υπό τας διαταγές των «δανειστών», πάνω σε εξασθενημένους ανθρώπους που ξέβρασε το κύμα των κρίσεων του παγκόσμιου συστήματος στις ακτές και τα σύνορά μας.

Ο αγώνας απεγκλωβισμού της χώρας από τη Χρεοδουλοπαροικία είναι εντέλει αγώνας υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Κάθε καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων «άλλων» απομακρύνει την πιθανότητα της δικής μας απελευθέρωσης. Αυτό άλλωστε είναι και το διαχρονικό νόημα του διεθνισμού και του πραγματικού ανθρωπισμού, στο οποίο το ΜέΡΑ25 μένει πιστό.

Θεμελιωμένο σε αυτή την πεποίθηση, και με λόγια καθαρά, χωρίς περιστροφές, το ΜέΡΑ25 καταθέτει στο δημόσιο διάλογο γενναία και υπεύθυνα ατζέντα πολιτικής για τους ξεριζωμένους συνανθρώπους μας που οι πόλεμοι, η οικολογική καταστροφή και, γενικότερα, η γενικευμένη κρίση του παγκόσμιου καπιταλισμού φέρνουν στον τόπο μας.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΛΛΑΔΑ – ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΑ ΣΥΝΟΡΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1^ο: Η ιδιότητα του πρόσφυγα είναι δομικό στοιχείο της Χρεοδουλοπαροικίας

Τα Μνημόνια που επέβαλε η Τρόικα στην Ελλάδα, δηλ. το σκληρό σύστημα εσωτερικής υποτίμησης και ακραίας λιτότητας, επέφερε τη συρρίκνωση της ελληνικής οικονομίας σε χαμηλότερο επίπεδο από εκείνο της γερμανικής κατά το 1913-1920 και μία ανθρωπιστική κρίση, πρωτόγνωρη για ευρωπαϊκή χώρα.

Το καθεστώς Χρεοδουλοπαροικίας στο οποίο περιήλθε η Ελλάδα, με την οικονομική ασφυξία και την απώλεια της εθνικής κυριαρχίας της, «νομιμοποιήθηκε» πολιτικά από τους δανειστές με το επιχείρημα ότι η χώρα μας αποτελεί νομική, οικονομική και κοινωνική «εξαίρεση» ανάμεσα στα κράτη-μέλη της ΕΕ στη βάση της οικονομικής της κατάστασης έκτακτης ανάγκης.

Τα Μνημόνια μετατρέπουν την Ελλάδα σε χώρα-πείραμα τύπου Φρανκενστάιν όπου δοκιμάζονται από την ΕΕ όχι μόνον η οικονομική και κοινωνική συρρίκνωση ενός λαού αλλά και το πρότυπο της απόλυτης νεοφιλελεύθερης διακυβέρνησης μέσω ενός περίπλοκου μηχανισμού απάνθρωπης και συνεχούς επιτήρησης από την Τρόικα και «λογοδοσίας» από το ελληνικό κράτος. Ταυτοχρόνως, η συνεχόμενη Χρεοδουλοπαροικία αναδεικνύει την Ελλάδα ως βιοπολιτικό υπόδειγμα εντός της ΕΕ όπως αποδεικνύεται από τη διαρροή μορφωμένων ανθρώπων μας στο εξωτερικό [brain drain], τη μαζική οικονομική μετανάστευση στη Δύση, τη ραγδαία γήρανση του πληθυσμού και την πτώση του προσδόκιμου, στοιχεία που μόνο το ΜεΡΑ25 έχει αναδείξει εμβληματικά με την πολιτική του.

Η Χρεοδουλοπαροικία, επομένως, έχει κάνει τους Έλληνες απάτριδες στην ίδια τους την πατρίδα, εφόσον η κατάσταση του άπατρι μπορεί να συνυπάρχει κάλλιστα με τη νομική μορφή του ανήκειν σε ένα κράτος, δηλ. την υπηκοότητα, όπως πχ. συμβαίνει με τους ιδρυματισμένους, φυλακισμένους, οικονομικά εξαθλιωμένους πολίτες, κλπ.

Ένας λαός που μετατράπηκε σε χρεοδουλοπάροικο μέσα στην ίδια του τη χώρα, που νιώθει πρόσφυγας στο σπίτι του, μπορεί να αναπτύξει κατανόηση και αλληλεγγύη στο ξεριζωμένο και κατατρεγμένο «Άλλο» αλλά εξίσου εύκολα να υποκύψει στο θυμό και στην απόγνωση.

Έως περίπου το 2016 αναπτύχθηκε ένα μαζικό και πρωτοφανές κύμα αλληλεγγύης προς τους πρόσφυγες στη χειμαζόμενη χώρα μας, με το λαμπρό παράδειγμα της Λέσβου να μας κάνει εθνικά υπερήφανους, ενώ αναπτύχθηκαν παράλληλα δομές υποδοχής και ένταξης μεταναστών από αλληλέγγυους στις πόλεις. Βαθμιαία όμως αλλάζει το τοπίο: οι δραματικές γεωπολιτικές αλλαγές στη ΝΑ Μεσόγειο, η «προστασία» των συνόρων από τις «ορδές» των απελπισμένων προσφύγων/μεταναστών, η παρουσία χιλιάδων από αυτούς στη χώρα και το ασαφές της διάρκειάς της, η επιτεινόμενη φτωχοποίηση των Ελλήνων και η απώλεια της εθνικής κυριαρχίας και τέλος η μετατροπή της Ελλάδας σε εξωτερικό σύνορο της ΕΕ, όλα αυτά και άλλα ενσπείρουν και δυναμώνουν τη ξενοφοβία και το ρατσισμό.

Είναι ειρωνικό το ότι μία Χώρα-Χρεοδουλοπαροικία, όπου κάποτε η λέξη «μετανάστες» έφερνε στο νου συμπατριώτες μας που ξενιτεύονταν για να ζήσουν όσους έμεναν πίσω και η λέξη «πρόσφυγας» τους ξεριζωμένους της Μικρασίας, του Πόντου και των κατεχόμενων της Κύπρου, και που βιώνει τώρα το τρίτο κύμα μετανάστευσης, παίζει το χωροφύλακα της ΕΕ σε σχέση με τους απελπισμένους που έρχονται στην Ελλάδα ελπίζοντας για ένα καλύτερο μέλλον στην Ευρώπη.

Σταθμός σε αυτήν τη μεταστροφή υπήρξε η δήλωση κρατών-μελών της Ε.Ε.-Τουρκίας για το προσφυγικό (Μάρτιος 2016) με στόχο την ανακοπή της «παράνομης μετανάστευσης» με την αφαίρεση του κινήτρου των προσφύγων να καταφύγουν σε παράνομους διόδους πρόσβασης σε ευρωπαϊκό έδαφος μέσω Ελλάδας. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αποδέχθηκε πλήρως τη θέση της χώρας ως σύνορο-*apartheid* μιας Ευρώπης-φρουρίου εφαρμόζοντας το βιοπολιτικό μοντέλο συρρικνωμένης επιβίωσης ή αφανισμού στη διαχείριση των προσφύγων που έχει εφαρμόσει η ΕΕ στην ίδια την Ελλάδα μέσα από τις πολιτικές απάνθρωπης λιτότητας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2^ο: Το αδιέξοδο του «ανθρωπιστικού» λόγου και η λύση

Η συναισθηματική κατανόηση και ταύτιση με τα βάσανα του «Άλλου» είναι προϋπόθεση για οποιανδήποτε πράξης αλληλεγγύης και στήριξης του, αλλά δεν είναι ούτε αρκετή και κυρίως ούτε πολιτικά βιώσιμη. Ο «ανθρωπισμός» συχνά γλιστράει στη φιλανθρωπία ή σε υποστήριξη του πολιτισμικού πλουραλισμού γενικώς, που αφενός είναι ενταγμένος στη νέο-φιλελεύθερη ηγεμονία και, αφετέρου, δεν αντιμετωπίζει το πραγματικό πρόβλημα της οικονομικής επιβίωσης, σε αυτήν τη περίπτωση του πρόσφυγα/μετανάστη και της βιώσιμης ένταξής του στον κοινωνικό ιστό της χώρας-υποδοχής.

Η άνοδος της ακροδεξιάς παγκοσμίως έχει αποδείξει ότι η γενική επίκληση των αξιών της ελευθερίας, ίσων δικαιωμάτων, σεβασμού προς τον ξένο και τον διαφορετικό δεν αρκεί αν αυτές οι αξίες δεν υλοποιούνται σε πολιτική δράση που παίρνει υπόψη της τους κοινωνικούς και ταξικούς συσχετισμούς, και κυρίως την κοινή οικονομική εκμετάλλευση τόσο των «εθνικών» πληθυσμών και κοινωνικών στρωμάτων όσο και των «ξένων». Επομένως τα ανθρώπινα δικαιώματα έχουν αξία στην πράξη άμα είναι ενταγμένα και συνεχίζουν την παράδοση της αντίστασης και αγώνα του κάθε λαού.

Άρα αυτό που ενώνει τους Έλληνες χρεοδουλοπάροικους με τους πρόσφυγες-μετανάστες είναι ενός νέου τύπου διεθνισμός που συγκροτείται από την απώλεια της πατρίδας και την κοινή άγρια εκμετάλλευση που έχει επιβάλλει ο παγκοσμιοποιημένος καπιταλισμός στον οποίον μόνον τα εμπορικά αγαθά κυκλοφορούν ελεύθερα αλλά όχι οι άνθρωποι.

Η Χρεοδουλοπαροικία των Ελλήνων μας διδάσκει επομένως ένα μάθημα περί διεθνισμού, διότι τόσο αυτοί όσο και οι πρόσφυγες/μετανάστες εν τέλει μοιράζονται το ίδιο έδαφος: και οι μεν και οι δε είναι τα θύματα ενός μισανθρωπικού οικονομικού και γεωπολιτικού παγκόσμιου συστήματος, και αυτό πρέπει να αγωνιστούν να ανατρέψουν.

Επομένως, το ΜέΡΑ25 απέχει και καταγγέλλει πολιτικές που αναλώνονται σε θέματα «ταυτότητας» δυσχεραίνοντας έτσι τη δημιουργία διεθνικού κινήματος με στόχο το Μετακαπιταλισμό.

Όπως έχει γράψει ο συνοδοιπόρος μας Σλάβοϊ Ζίζεκ, «ο πραγματικός κίνδυνος στο συλλογικό μας τρόπο ζωής δεν είναι οι ξένοι αλλά η δυναμική του παγκόσμιου καπιταλισμού».